

* קינה: איכה ישבה בדד

נורית הירשפלד סקופינסקי, שורדת הטבח בקיבוץ נחל עוז

איכה ישבה בדד

גיר עז רבתי דם.

שדרות היתה כאמנה,

קרית הלומה, ומי נאמנה?

איכה ישבה בדד

במ"ד

משפחה, ועוד אחת,

ועוד, ועוד אחת.

איכה ישבו בדד

תצפיתניות רבתי עין,

ולא היתה הקשבה,

וישועה – אין.

איכה ישבו בדד

צעירות וצעירים

במסתורי שוחות ושיחים.

פסקו רקודיהם,

ומי יחלצם?

איכה ישבו בדד

חטופות וחטופים,

ועדן יושבים:

120 גברים, נשים, קשישים וילדים.

בכו בוכים בלילה,

דמעות על לחייהם,

ואין מנחם.

קינה לארץ אהובה*

ליאורה אילון, שורדת הטבח בקיבוץ כפר עזה

איכה הפכו משכנותיך לעיי חרבות,

אנשיך לגולים בארצם?

הוי ארץ נבגדת, בגדו בך בניה,

שמו מאויהם בראש מעינם,

חרצו גורלה במו לשונם,

עזבוה בלבם, תועים בדרךם.

איכה חרבו קבוציך, ערים שממו,

אנשיך מתים, שדותיך נשמו.

נירים רטשו, הפכו שדות אימה,

עין כל חרבה, יבשה מדמעה.

בניה, בנותיך נטבחו בלי מגן,

אל שבין הובלו עלמות חן.

ועומדים מנגד חורשי המזמה

לוחשים, רוחשים, והארץ דממה

אבוי אתם, מוגי הלבב,

היושבים בכסאותיכם, על עצמות המושב,

אמונים על חיי יקירים חטופים

עת אמהות ואבות באבלם עטופים.

עוד נשוב ונבנה אדמת מולדת,

עוד נשוב ונרנן בשדותיך שיר מזמור

עוד ישובו בניה לאהב ולסלח,

עוד תשבנה בנותיך הלל לגמר

על שכנים, על רעים, שהיו לאזיבנו,
כאשר תחזיקנה עינינו, בשלום בינינו.

ותפלה נשא יחד לגבולות של שלנה,
לשכנות טובה, למנהיגים עם ענה
שנכבד איש אחיו, אשה אחותה,
עת תצמיחי שוב, ארץ, דגן וחסה.

* הקינות יופיעו בדרשוני: מדרשי-נשים, כרך ג'.